

UŞŞAK MÛNÂCÂT

(Yâ İlâhî, rahmetinden kimseler dûr olmasın!..)

Müsemmen

Güfte: Hâlîde N. ZORLUTUNA

Beste: Cînuçen TANRIKORUR

Hak ta nın sın kim se gad dar kim semağ dûr ol ma sın

Mest o lup ik bâl me yin den son ra mah (hı)mûr ol ma sın(Ah)

Bir mi sâ fir hâ ne dir dün yâ yamağ rûr ol ma sın Âh

Yâ i lâ hî Rah me tin den kim se ler dûr ol ma sın Âh

Yâ i lâ hî Rah me tin den kim se ler dûr ol ma sın (SAZ)

Av cumuz boş gön lümüz hoş sî nemiz sad pâ re dir

yol cudur, yol lar da şaş kın çı r pı nır â vâ re dir (Ah)

Koymagaf (fi)let ler deRab bim kul la rın bî çâ re dir Âh

III. Dilnazar gâ hın dıran cak yüz çeviğ me kal be bak (Ah)

Aşk i le pür nûr kıl sen kal bi miz Rab bül fe lâk (Âh)

Zûlmetar tık kal masın doğ sun müeb bed bir şa fak Âh

Hak tanınsın kimse gaddar kimse mağdûr olmasın
 Mest olup ikbâl meyinden sonra mahmûr olmasın
 Bir misâfirhânedir dünyâya mağrûr olmasın
 Yâ İlâhî Rahmetinden kimseler dûr olmasın

Avcumuz boş gönlümüz hoş sînemiz sadpâredir
 Yolcudur, yollarda şaşkın çırpınır âvâredir
 Koyma gafletlerde Rabbim kulların bî çâredir
 Yâ İlâhî Rahmetinden kimseler dûr olmasın

Dil nazargâhındır ancak yüz çevirme kalbe bak
 Aşk ile pür nûr kıl sen kalbimiz Rabbül Felâk
 Zûlmet artık kalmasın doğsun müebbed bir şafak
 Yâ İlâhî Rahmetinden kimseler dûr olmasın